Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

27 октомври 2016 година*

„Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Обществени услуги за пътнически превоз с автобуси — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Член 4, параграф 7 — Подизпълнение — Задължение на оператора да извърши самостоятелно голяма част от обществените услуги за пътнически превоз — Обхват — Член 5, параграф 1 — Процедура за възлагане на обществената поръчка — Възлагане на обществената поръчка в съответствие с Директива 2004/18/ЕО“

По дело C-292/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Vergabekammer Südbayern (Комисия по обществени поръчки, Южна Бавария, Германия) с акт от 5 юни 2015 г., постъпил в Съда на 10 юни 2015 г., в рамките на производство по дело

Hörmann Reisen GmbH

срещу

Stadt Augsburg,

Landkreis Augsburg,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, E. Juhász (докладчик), C. Vajda, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: A. Calot Escobar,

като има предвид становищата, представени:

— за Hörmann Reisen GmbH, от S. Roling и T. Martin, Rechtsanwälte,

— за Stadt Augsburg и Landkreis Augsburg, от R. Wiemann, Rechtsanwalt,

— за Европейската комисия, от G. Braun, A. Tokár и J. Hottiaux, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 юни 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, параграф 7 и член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Hörmann Reisen GmbH, от една страна, и Stadt Augsburg (град Аугсбург, Германия) и Landkreis Augsburg (област Аугсбург) (по-нататък наричани заедно „възлагащите органи“), от друга страна, относно законосъобразността на процедура за възлагане на обществена поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси.

Правна уредба

3 Съображение 4 от Регламент № 1370/2007 гласи:

„Основните цели на Бялата книга на [Европейската] [к]омисия[…] от 12 септември 2001 г. „Европейска транспортна политика до 2010 г.: време за вземане на решения“ са гарантирането на безопасни, ефективни и висококачествени услуги за пътнически превоз чрез регулирана конкуренция […]“.

4 Съгласно съображение 7 от този регламент:

„Извършените проучвания и опитът на държавите членки, в които от години съществува конкуренция в сектора на обществения превоз, показват, че при наличие на подходящи предпазни мерки въвеждането на регулирана конкуренция между операторите води до по-атрактивни и новаторски услуги на по-ниски цени и няма вероятност да възпрепятства изпълнението на специфичните задачи, възложени на операторите на обществени услуги. […]“.

5 Съгласно съображение 9 от посочения регламент:

„За да могат да организират своите обществени услуги за пътнически превоз, така че най-добре да отговорят на потребностите на обществеността, всички компетентни органи трябва да могат свободно до избират своите оператори на обществени услуги, като отчитат интересите на малките и средни предприятия, съгласно предвидените в настоящия регламент условия. За да се гарантира прилагането на принципите на прозрачност, еднакво третиране на конкуриращите се оператори и пропорционалност, при предоставяне на компенсация или изключителни права е изключително важно в обществената поръчка за услуги между компетентния орган и избрания оператор на обществена услуга да се определят естеството на задълженията, свързани с обществената услуга, и договореното възнаграждение. […]“.

6 Съображение 19 от същия регламент предвижда:

„Възлагането на подизпълнители може да допринесе за по-ефективния обществен пътнически превоз и осигурява възможност за участието на други предприятия, освен оператора на обществена услуга, на когото е възложена обществена поръчка за услуги. При все това, с оглед най-доброто оползотворяване на обществените средства, компетентните органи следва да могат да определят условията за възлагане на подизпълнители на техните обществени услуги за пътнически превоз, в частност на услугите, предоставяни от вътрешен оператор. Освен това подизпълнителят не следва да бъде възпрепятстван от участие в конкуренти търгове на

територията на който и да е компетентен орган. Изборът на подизпълнител от компетентния орган или от неговия вътрешен оператор трябва да се извърши в съответствие с правото на [Съюза]“.

7 Член 1 от Регламент № 1370/2007 е озаглавен „Цел и приложно поле“ и гласи:

„1. Целта на настоящия регламент е да определи начина, по който, в съответствие с правилата на правото на [Съюза], могат да действат компетентните органи в сферата на обществения пътнически превоз, за да гарантират предоставянето на услуги от общ интерес, които, наред с другото, са по-многобройни, по-безопасни, по-висококачествени или на по-ниска цена спрямо тези, които биха били обусловени само от пазарните механизми.

За тази цел настоящият регламент установява условията, при които компетентните органи, когато налагат или договарят задължения за обществени услуги, компенсират операторите на обществени услуги за направените разходи и/или им предоставят изключителни права в замяна на изпълнението на задължения за обществени услуги.

2. Настоящият регламент се прилага спрямо изпълнението на обществени услуги за пътнически превоз на национално и международно равнище чрез железопътен и други видове релсов транспорт и чрез автомобилен транспорт, с изключение на услуги, които се поддържат главно поради историческия интерес към тях или туристическото им значение. […]

[…]“.

8 Член 2 от този регламент гласи следното:

„За целите на настоящия регламент:

а) „обществен пътнически превоз“ означава услуги за превоз на пътници от общ икономически интерес, предоставяни на обществеността регулярно и на недискриминационна основа;

б) „компетентен орган“ означава който и да е обществен орган или група от обществени органи на държава членка или държави членки, които имат право да участват в обществения пътнически превоз в определен географски район или който и да е орган, на който е предоставено такова право;

[…]

и) „обществена поръчка за услуги“ означава един или повече правно-задължителни акта, потвърждаващи споразумението между компетентния орган и оператор на обществени услуги за възлагане на последния на управлението и предоставянето на обществени услуги за пътнически превоз при спазване на задълженията за извършване на обществена услуга. […]

[…]“.

9 Член 3, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 предвижда:

„Когато компетентният орган реши да предостави на оператор по свой избор изключително право и/или компенсация от какъвто и да е характер в замяна на изпълнението на задължения за извършване на обществени услуги, той прави това в рамките на обществена поръчка за услуги“.

10 Член 4 от този регламент е озаглавен „Задължително съдържание на обществени поръчки за услуги и общи правила“ и предвижда:

„1. Обществените поръчки за услуги […]:

[…]

б) установяват предварително, по обективен и прозрачен начин,
i) параметрите, въз основа на които се изчислява компенсацията, ако има такава, и
ii) естеството и обема на каквито и да било предоставени изключителни права,

така че да се предотврати свръхкомпенсиране. […]

[…]

7. Тръжните документи и обществените поръчки за услуги показват по прозрачен начин дали, и ако да, до каква степен, се допуска подизпълнение. Ако се осъществява подизпълнение, операторът, на когото е възложено управлението и изпълнението на обществени услуги за пътнически превоз в съответствие с настоящия регламент, е длъжен да извърши самостоятелно голяма част от обществените услуги за пътнически превоз. Обществена поръчка за услуги, която включва едновременно планирането, структурирането и изпълнението на обществените услуги за пътнически превоз, може да позволи на оператора на тези услуги цялостно подизпълнение на същите. Обществената поръчка за услуги определя условията, приложими към дейностите по подизпълнение, в съответствие с националното [право] и […] право[то на Съюза]“.

11 Член 5 от посочения регламент е озаглавен „Възлагане на обществени поръчки за услуги“ и гласи следното:

„1. Обществени поръчки за услуги се възлагат в съответствие с правилата, определени в настоящия регламент. При все това договори за извършване на услуги или обществени поръчки за услуги по смисъла на Директива 2004/17/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 169)] или 2004/18/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282)] за обществени превозни услуги с трамваен или автобусен транспорт, се възлагат в съответствие с предвидените в тези директиви процедури тогава, когато не са под формата на договори за концесии за услуги по смисъла на тези директиви. Когато договорите се възлагат в съответствие с Директива 2004/17/ЕО или 2004/18/ЕО, разпоредбите на параграфи 2—6 от настоящия член не се прилагат.

[…]“.

12 Член 5, параграфи 2—6 от Регламент № 1370/2007 съдържа правила за възлагане на обществени поръчки за услуги, които се отклоняват от правото на Съюза в областта на обществените поръчки. По-специално член 5, параграф 4, първа алинея от този регламент предвижда, че „[о]свен ако националното право не забранява това, компетентните органи могат да решат да възложат пряко обществени поръчки за услуги в случаите, когато средната годишна стойност на тези поръчки се оценява на по-малко от 1 000 000 EUR или когато те се отнасят до предоставяне на услуги за пътнически превоз, възлизащи на по-малко от 300 000 километра годишно“.

13 Съгласно член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2004/17 за целите на последната „концесията за услуги“ е „договор от същия вид като поръчка за услуги с изключение на факта, че насрещната престация за предоставянето на услугите се състои или единствено в правото да се експлоатира услугата или в това право заедно с плащане“.

14 Съгласно член 1 от Директива 2004/18, изменена с Регламент (ЕС) № 1336/2013 на Комисията от 13 декември 2013 г. (ОВ L 335, 2013 г., стр. 17) (наричана по-нататък „изменената Директива 2004/18“):

„1. За целите на настоящата директива се прилагат определенията по параграфи 2—15.

2.

а) „Обществени поръчки“ са писмени договори с определен паричен интерес, сключени между един или повече икономически оператори и един или повече възлагащи органи, с обект изпълнение на строителство, доставяне на стоки или предоставяне на услуги по смисъла на настоящата директива.[…]

г) „Обществени поръчки за услуги“ са обществени поръчки, различни от обществените поръчки за строителство или обществените поръчки за доставки, с обект предоставянето на услуги, посочени в приложение II.

Обществена поръчка с обект едновременно стоки и услуги по смисъла на приложение II се разглежда като „обществена поръчка за услуги“, ако стойността на съответните услуги надвишава тази на стоките, обект на поръчката.

Обществена поръчка с обект услуги по смисъла на приложение II и която включва дейности по смисъла на приложение I, които единствено съпътстват основния обект на поръчката, се разглежда като обществена поръчка за услуги.

[…]

4. „Концесия за услуги“ е договор от същия вид като обществена поръчка за услуги с изключение на факта, че насрещната престация за предоставянето на услугите се състои или единствено в правото да се експлоатира услугата или в това право заедно с плащане.

[…]“.

15 Член 7 от изменената Директива 2004/18, озаглавен „Прагови стойности на обществените поръчки“, определя праговете на прогнозните стойности без данъка върху добавената стойност (ДДС), над които поръчката трябва да бъде възложена съгласно правилата на тази директива.

16 Тези прагове се изменят през определени интервали от време с регламенти на Комисията и се адаптират спрямо икономическите условия. Към датата на публикуване на разглежданото в главното производство обявление за обществена поръчка съгласно член 7, буква б) от изменената Директива 2004/18 прагът за поръчките за услуги, възлагани от възлагащи органи, които не са централни държавни органи, е 207 000 EUR без ДДС.

17 Член 20 от тази директива гласи:

„Поръчки с обект услуги, включени в приложение II A, се възлагат в съответствие с членове 23—55“.

18 Член 25 от посочената директива, озаглавен „Подизпълнители“, предвижда:

„В документацията за поръчката възлагащият орган може да постави изискване или може да бъде задължен от държава членка да постави такова, оферентът да посочи в своята оферта дела от поръчката, който възнамерява да възложи на подизпълнители или на предложени подизпълнители.

Това указание не засяга въпроса за отговорността на основния икономически оператор“.

19 Една от категориите услуги, изброени в приложение II A към същата директива, е категория 2, в която попадат следните услуги:

„Услуги на сухопътния транспорт […], включително услуги с бронирани автомобили и куриерски услуги, с изключение на превоз на поща“.

20 Съгласно член 90, параграф 1, първо изречение от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18 (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65):

„Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 18 април 2016 г.“

21 Съгласно член 91, първа алинея от Директива 2014/24:

„[Изменената Директива 2004/18] се отменя, считано от 18 април 2016 г.“

Обстоятелства по главното производство и преюдициални въпроси

22 На 7 март 2015 г. възлагащите органи публикуват в приложение към *Официален вестник на Европейския съюз* обявление с номер 2015/S 047-081632 за възлагане на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси по някои регионални линии. Съгласно това обявление оферентите могат да възлагат на подизпълнители до 30 % от изпълнението на превозните услуги (според изминатите километри).

23 Hörmann Reisen сезира Vergabekammer Südbayern (Комисия по обществени поръчки, Южна Бавария, Германия), за да оспори законосъобразността на такова ограничение на подизпълнението. То твърди, че това ограничение е несъвместимо с изменената Директива 2004/18 и добавя, че макар член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 действително да предвижда ограничение на подизпълнението, съгласно член 5, параграф 1 от този регламент той не е приложим за спора по главното производство.

24 Възлагащите органи припомнят, че член 5, параграф 1, трето изречение от Регламент № 1370/2007 предвижда, че „[к]огато договорите се възлагат в съответствие с Директива [2004/17] или [2004/18], разпоредбите на параграфи 2—6 от [този] член не се прилагат“. От това посочените органи заключават, че останалите разпоредби на този регламент, и по-специално член 4, параграф 7 от него, са приложими за такива договори. На последно място, според възлагащите органи установеното в процесното обявление за обществена поръчка ограничение на подизпълнението до 30 % от изпълнението на услугите съответства на предвиденото в последната разпоредба задължение, че операторът „е длъжен да извърши самостоятелно голяма част от обществените услуги за пътнически превоз“.

25 Запитващата юрисдикция посочва, че спорът в главното производство се отнася главно до това дали възлагащите органи са имали право да ограничат подизпълнението до 30 % от изпълнението на услугите (според изминатите километри) на основание член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка по член 5, параграф 1 от този регламент във връзка с изменената Директива 2004/18 или с Директива 2014/24.

26 По отношение на разглежданата в главното производство обществена поръчка за услуги тази юрисдикция уточнява, че стойността ѝ надхвърля прага, предвиден в член 7, буква б), първо тире от изменената Директива 2004/18, а именно 207 000 EUR без ДДС.

27 При тези обстоятелства Vergabekammer Südbayern (Комисия по обществени поръчки, Южна Бавария) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) По правило за процедура за възлагане на обществена поръчка по член 5, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 във връзка с [изменената] Директива 2004/18, съответно Директива 2014/24, само разпоредбите на тези директиви ли се прилагат, така че разпоредбите на Регламент № 1370/2007, които дерогират посочените директиви, да не следва да бъдат прилагани по отношение на тази процедура?

2) В това отношение допустимостта на подизпълнението в контекста на процедура за възлагане на обществена поръчка по член 5, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 във връзка с [изменената] Директива 2004/18, съответно Директива 2014/24, единствено в съответствие с развитите в практиката на Съда във връзка с [изменената] Директива 2004/18 правила и с разпоредбата на член 63, параграф 2 от Директива 2014/24 ли се определя, или в отклонение от тези разпоредби в подобна процедура за възлагане възлагащият орган може съгласно член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 да изисква от оферентите самостоятелно да извършат определена в проценти част от услугите (изчислена според километрите по разписание)?

3) Ако за процедурата за възлагане на обществена поръчка по член 5, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 във връзка с [изменената] Директива 2004/18, съответно Директива 2014/24, се прилага член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007, има ли възлагащият орган свобода на преценка с оглед на съображение 19 от Регламент № 1370/2007 при определянето на частта от услугите, които оферентите трябва самостоятелно да извършат, така че изискването на възлагащия орган към оферентите за самостоятелно изпълнение на възлизаща на 70 % част от услугите, изчислена според километрите по разписание, да може да се приеме за обосновано?“.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

28 От една страна, следва да се отбележи, че Съдът вече е признал Vergabekammer bei der Bezirksregierung Arnsberg (Комисия по обществени поръчки към администрацията на окръг Арнсберг, Германия) за юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС (решение от 18 септември 2014 г., Bundesdruckerei, C-549/13, EU:C:2014:2235, т. 20—23).

29 Видно от предоставената на Съда преписка по настоящото дело, няма основание да се смята, че това качество не може да бъде признато и на Vergabekammer Südbayern (Комисия по обществени поръчки, Южна Бавария).

30 От друга страна, следва да се отбележи, че в преюдициалните въпроси запитващата юрисдикция се позовава не само на Регламент № 1370/2007 и на изменената Директива 2004/18, но и на Директива 2014/24.

31 Що се отнася до приложимостта на Директива 2014/24, следва да се отбележи, че разглежданото в главното производство обявление за обществена поръчка е публикувано на 7 март 2015 г., тоест преди 18 април 2016 г. — датата, на която съгласно член 90, параграф 1 от Директива 2014/24 изтича срокът за транспониране на релевантните ѝ разпоредби.

32 Съгласно постоянната практика на Съда обаче по принцип е приложима директивата, която е в сила към момента, в който възлагащият орган избира вида на процедурата, която ще проведе, и решава окончателно дали ще отправи предварителна покана за участие в състезателна процедура с оглед на възлагане на обществена поръчка. За сметка на това са неприложими разпоредбите на директива, срокът за транспониране на които е изтекъл след този момент (решение от 7 април 2016 г., Partner Apelski Dariusz, C-324/14, EU:C:2016:214, т. 83 и цитираната съдебна практика).

33 При това положение Директива 2014/24 не е приложима ratione temporis за спора в главното производство.

По първия и втория въпрос

34 С първия и втория въпрос, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 5, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че член 4, параграф 7 от този регламент е приложим към процедурата за възлагане на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси.

35 Съгласно данните в акта за преюдициално запитване разглежданата в главното производство обществена поръчка се отнася до обществени услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент № 1370/2007 и до обществени превозни услуги с автобусен транспорт по смисъла на член 5, параграф 1 от този регламент, без обаче да е под формата на договор за концесия за услуги.

36 Съгласно член 5, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1370/2007 обществена поръчка като разглежданата в главното производство трябва по принцип да се възлага в съответствие с правилата, установени в този регламент.

37 При все това, когато даден договор не е под формата на договор за концесия за услуги, определен в Директива 2004/17 или изменената Директива 2004/18, съгласно член 5, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1370/2007 поръчката за обществени превозни услуги с автобусен транспорт се възлага в съответствие с предвидените в тези директиви процедури.

38 Освен това член 5, параграф 1, трето изречение от Регламент № 1370/2007 предвижда, че в такъв случай на възлагане на поръчка за обществени превозни услуги с автобусен транспорт „разпоредбите на параграфи 2—6 от [този] член не се прилагат“.

39 Ето защо следва да се констатира, че в член 5, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1370/2007 се предвижда изключение от общото правило в член 5, параграф 1, първо изречение от този регламент и че обхватът на това изключение след това е уточнен в член 5, параграф 1, трето изречение от посочения регламент, като са обявени за неприложими разпоредбите на член 5, параграфи 2—6.

40 Обхватът на посоченото изключение не е разширен с друга разпоредба на член 5 или на Регламент № 1370/2007.

41 От това следва, че за възлагането на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси като разглежданата в главното производство са неприложими само разпоредбите на член 5, параграфи 2—6 от Регламент № 1370/2007, а останалите разпоредби на този регламент са приложими.

42 При това положение следва да се констатира, че член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 се прилага за възлагането на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси по член 5, параграф 1 от този регламент.

43 Този извод се подкрепя и от целта на Регламент № 1370/2007.

44 Всъщност съгласно член 1, параграф 1, първа алинея от посочения регламент той има за цел да „определи начина, по който, в съответствие с правилата на правото на [Съюза], могат да действат компетентните органи в сферата на обществения пътнически превоз, за да гарантират предоставянето на услуги от общ интерес, които, наред с другото, са по-многобройни, по-безопасни, по-висококачествени или на по-ниска цена спрямо тези, които биха били обусловени само от пазарните механизми“.

45 След като Регламент № 1370/2007 по естеството си има за цел да предвиди правила за намеса по отношение на общите режими на обществените поръчки, то той съдържа специални спрямо последните режими правила.

46 В това отношение е важно да се отбележи, че изменената Директива 2004/18 е с общо приложение, докато Регламент № 1370/2007 се отнася само до обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт.

47 След като обаче и член 4, параграф 7 от този регламент, и член 25 от Директива 2004/18 съдържат правила относно подизпълнението, следва да се приеме, че първата норма е специална по отношение на втората и като lex specialis изключва прилагането ѝ.

48 При това положение на първия и втория въпрос следва да се отговори, че член 5, параграф 1 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че член 4, параграф 7 от този регламент е приложим към процедурата за възлагане на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси.

По третия въпрос

49 С третия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възлагащият орган да изисква от оператора, на когото е възложено управлението и изпълнението на обществена услуга за пътнически превоз с автобуси като разглежданата в главното производство, да изпълнява самостоятелно 70 % от услугата.

50 Съгласно член 4, параграф 7, първо изречение от Регламент № 1370/2007 тръжните документи и обществените поръчки за услуги показват по прозрачен начин дали, и ако да, до каква степен, се допуска подизпълнение.

51 Следователно законодателят на Съюза е предоставил на компетентните органи широко право на преценка, що се отнася до възлагането на подизпълнители на управлението и изпълнението на обществена превозна услуга, уредена в посочения регламент.

52 В това отношение следва да се посочи, че след като е възможно възлагащият орган да забрани на изпълнителя на поръчка за обществена услуга за пътнически превоз с автобуси да я възлага на подизпълнители при възлагане на поръчката съгласно член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007, то споменатото в предходната точка право на преценка включва възможността да бъде забранено възлагането на подизпълнители само на част от поръчката.

53 Освен това, когато става въпрос за възлагане на подизпълнители на управлението и изпълнението на обществена услуга за пътнически превоз с автобуси, член 4, параграф 7, второ изречение от Регламент № 1370/2007 не позволява изпълнението на цялата поръчка да бъде възложено на подизпълнители, тъй като предвижда, че операторът, на когото е възложено извършването на услугата, е длъжен да изпълни самостоятелно голяма част от нея. Съгласно член 4, параграф 7, трето изречение от този регламент изпълнението на услугите може да бъде възложено изцяло на подизпълнители само когато обществената поръчка включва едновременно планирането, структурирането и изпълнението на обществените услуги за пътнически превоз.

54 От това следва, че член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 допуска възлагащият орган да ограничава съществено възможността за възлагане на подизпълнители на изпълнението на поръчка като разглежданата в главното производство.

55 В случая разглежданото в главното производство обявление за възлагане на поръчка е тръжен документ, който — както недвусмислено следва от акта за преюдициално запитване — показва по прозрачен начин, че е възможно възлагането на подизпълнители само на 30 % от изпълнението на услугите (според изминатите километри).

56 С оглед на изложеното по-горе следва да се констатира, че с въвеждането на такова ограничение не се превишават пределите на правото на преценка, предоставено на компетентните органи с член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007.

57 Ето защо на третия въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възлагащият орган да изисква от оператора, на когото е възложено управлението и изпълнението на обществена услуга за пътнически превоз с автобуси като разглежданата в главното производство, да изпълнява самостоятелно 70 % от услугата.

По съдебните разноски

58 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че член 4, параграф 7 от този регламент е приложим към процедурата за възлагане на поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с автобуси.

2) Член 4, параграф 7 от Регламент № 1370/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възлагащият орган да изисква от оператора, на когото е възложено управлението и изпълнението на обществена услуга за пътнически превоз с автобуси като разглежданата в главното производство, да изпълнява самостоятелно 70 % от услугата.

Подписи